

3. Závěr

Nutno dodat, že ač se kulturní účet za období 2012 zpracovává již po čtvrté, lze považovat **ověření metodických přístupů za téměř stejně významné jako hledání věcných výsledků**. S ohledem na rozšíření sektoru kultury, jeho úplnějšího postižení statistickým zjišťováním i částečné uplatnění pozměněných metodických přístupů, jsme stále ještě na počátku vznikající časové řady, a proto ještě není zcela možné s jistotou porovnávat a hodnotit dynamiku úrovně jednotlivých ukazatelů. Bez ohledu na tuto skutečnost však i toto **zpracování kulturního účtu ukázalo, že některé významné poznatky o kulturním sektoru se v zásadě potvrzují** (např. postavení jednotlivých oblastí v rámci sektoru, počty zaměstnanců atd.).

Základní otázkou, na kterou by měl dát účet kultury odpověď, je původ, rozsah a užití finančních zdrojů v sektoru kultury. Z administrativních dat bylo zjištěno, že veřejný sektor se podílí na příjmech kulturních subjektů částkou 34,3 mld. Kč (tj. 14, 5%) s tím, že tyto prostředky plynou zejména do oblasti kulturního dědictví, živé umělecké tvorby a do uměleckého vzdělávání. Podle šetření v domácnostech dosáhly výdaje směřující z rodinných rozpočtů do kultury, zejména do oblasti médií a živé tvorby, 45,5 mld. Kč (tj. 19,3 % celkových zdrojů). Na rozdíl od zdrojů pocházejících z domácností se zdroje vytvořené v podnicích (146,8 mld. Kč tj. 62 % z celkových) snížily. Tato skutečnost spolu se současným poklesem zdrojů z mezinárodního prostředí výrazně ovlivnila celkový meziroční pokles rozsahu disponibilních zdrojů (provozního i investičního charakteru) v kulturním sektoru (o 1,1 mld. Kč, tj. o necelé 0,5%).

Opět se potvrdilo, že se **jednotlivé kulturní oblasti významně liší stupněm uplatnění tržních principů a v této souvislosti také úrovní hospodaření**, s tím související vyšší průměrných mezd, investiční aktivitou atd. Případné prohlubování této diference bude zřejmě záviset na technickém rozvoji na straně jedné a rozsahem podpory neziskových aktivit (kulturní dědictví a část živé tvorby) z veřejných zdrojů na straně druhé.

Problematické ekonomické výsledky výše jmenovaných kulturních oblastí by bylo možné přisuzovat i omezeným možnostem finančních ukazatelů pro vyjádření rozsahu a kvality výkonu některých činností (např. péče o kulturní dědictví, vzdělávací činnost kulturních institucí, působení kultury a jejích hodnot na jedince i společnost). V této souvislosti **je proto na místě doplnit ekonomické ukazatele naturálními**, z nichž se jako nejvhodnější se pro svou komplexnost jeví ukazatel počtu návštěvníků. Nutno dodat, že i celková návštěvnost kulturních institucí se v porovnání s rokem 2011 mírně snížila (viz. tab. č. 13).

Horší hospodářské výsledky v porovnání s předcházejícím rokem dokládá i pokles ukazatelů stupně soběstačnosti a ziskové marže (o 4,2 a 0,6 proc. bodu – viz tab. č. 10).

V makroukazatelích se porovnání se zpřesněnými údaji za rok 2011 nejeví tak nepříznivě. Při mírném poklesu produkce (o 2,1 %) klesla ještě hlouběji mezipotřeba (o 4,7 %) a hrubá přidaná hodnota tak o 2,2 % vzrostla.

Jak se ukazuje, **váha či podíl sektoru kultury na ekonomice jako celku v několika významných ukazatelích osciluje kolem 2 %.**

Veřejné zdroje věnované kultuře představují 2,16 % celkových konsolidovaných výdajů veřejných rozpočtů, podíl výdajů domácností na kulturu k celkovým výdajům domácností dosahuje 3% a počet zaměstnanců v sektoru kultury zhruba 2 % z celkového počtu zaměstnanců v ekonomice. Konečně předběžně odhadované podíly produkce a hrubé přidané hodnoty v kultuře mírně přesahují dvouprocentní úroveň (2,16 % a 2,38 %), zatímco odhadovaný hrubý domácí produkt kultury svou výší zůstává pod touto úrovní (1,43 % celostátního ukazatele).

Pokud bychom přidali na pomyslnou misku vah neměřitelnou část výkonů a společenského dosahu sektoru kultury, byl by jeho podíl jistě mnohem vyšší. To, co nelze finančně vyjádřit je však mimo naše možnosti. Je třeba se zabývat tím, co dokážeme ovlivnit a provádět opatření - zejména v oblasti statistických zjišťování – která nám umožní postupně zvyšovat rozsah kulturních aktivit zahrnutých do satelitního kulturního účtu a naopak snižovat stupeň jeho nepřesnosti.